

KLOTET OCH RYMDEN

Det finns vyer, utsikter som tycks ha själslig betydelse för människan.

Många talar om att bo vid havets närhet. Att se havet om aftonen är en lisa.

Slätten kan också kännas magisk. Den kan bölja i gult och grönt mot en vit eller blå himmel.

Så rymden: Den är människans ännu oskrivna blad. Detta går som en röd tråd genom MONIKA WALLY's måleri.

Dessa utsikter, dessa horisonter, denna ögats frihet, andens flykt är hennes bilders mål.

Hon företar i sin konst en resa mot det evigt okända. Jag kan se fragmentariska former, som rökslingor eller molnformationer som rör sig i bilderna och alltid någonstans där, ett klot.

Klotet? Är det nästa planet? Är det, det hemliga rummet i människors hjärtan?

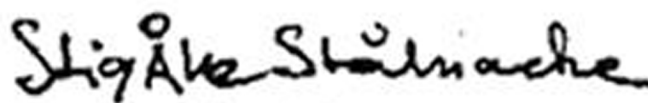
MONIKA WALLY avbildar inget. Försöker inte göra millimeterprecisa bilder av något välkänt.

I stället tar hon sig friheter. Arbetar spontant och fritt. Låter handen och hjärtat söka sig fram.

Avslutar sedan med sitt klot. Sitt avtryck i bilden.

Dekorativt? Javisst.

Men avgjort ett sökande efter en frihet.

Stig Åke Stålnacke